

سرنوشت مسئولیت های پیامبر(ص) پس از رحلت ایشان: در این زمینه سه فرض مطرح است:

1- قرآن کریم و پیامبر اکرم در این باره سکوت کرده اند؛ = بطلان فرض اول زیرا قرآن کریم، هدایتگر مردم در همه امور زندگی است؛ و ممکن نیست نسبت به این دو مسئولیت مهم که به شدت در سرنوشت جامعه اسلامی تأثیرگذار است بی تفاوت باشد. همچنین پیامبر اکرم آگاه ترین مردم نسبت به اهمیت و جایگاه این مسئولیت هاست و نمی تواند از کنار چنین مسئله مهمی با سکوت و بی توجهی بگذرد.

در حقیقت، بی توجهی به این مسئله بزرگ، خود دلیلی بر نقص دین اسلام است؛ و این در حالی است که دین اسلام کامل ترین دین الهی است.

2- همچون مسئولیت اول، پایان این دو مسئولیت را نیز اعلام نموده اند؛ = فرض دوم نیز صحیح نیست

زیرا نیاز جامعه به حکومت و تعلیم و تبیین دین، پس از رسول خدا(ص) نه تنها از بین نرفت، بلکه افزایش هم یافت؛

زیرا گسترش اسلام در نقاط دیگر، ظهور مکاتب و فرقه های مختلف، پیدایش مسائل و مشکلات جدید اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را به دنبال

دین و زندگی ۲

داشت و نیاز به امام و رهبری که در میان انبوه افکار و عقاید، حقیقت را به مردم نشان دهد و جامعه را آن گونه که پیامبر اداره می کرد، اداره نماید، افزون تر می شد.

علاوه بر اینکه اصولاً حکومت و اداره جامعه و تعلیم و تبیین دین، امری تمام شدنی و پایان پذیر نیست و همواره جامعه نیازمند حاکم و معلمی است که بتواند راه رسول خدا را ادامه دهد و احکام اسلام را اجرا نماید.

3- جانشین را تعیین نموده و دو مسئولیت « تعلیم و تبیین دین» و « ولایت و حکومت» را بر عهده وی قرار داده اند

بنابراین فقط فرض سوم، منطقی و قابل قبول است؛

یعنی رسول اکرم ، به فرمان خداوند، به تداوم تعلیم و تبیین دین و دوام حکومت پس از خود در شکل «امامت» فرمان داده و جانشین خود را تعیین کرده است و مانع تعطیلی این دو مسئولیت شده است.

تعیین امام

از آنجا که امام همه مسئولیت های پیامبر اکرم جز دریافت و ابلاغ وحی را دارد. بنابراین باید همان صفات و ویژگی های پیامبر(ص) را نیز داشته باشد تا مردم به وی اطمینان کنند و راهنمایی های او را بپذیرند.

دین و زندگی ۲

از جمله این ویژگی ها «عصمت» است. همانطور که پیامبر از طرف خدا معرفی و معین می شود، تنها خداوند است که می تواند فرد شایسته مقام امامت را معرفی کند و به مردم بشناساند.

1. نزول آیه انذار:

حدود سه سال از بعثت گذشته بود که آیه انذار از جانب خداوند به پیامبر نازل شد:

[سوره شعراء، آیه 214]

وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ: خویشان نزدیکت را انذار کن.

دعوت رسول خدا از چهل نفر از بزرگان بنی هاشم را و سخن گفتن درباره اسلام با آنان

سکوت همه مهمانان و جواب ندادن ایشان.

برخاستن علی بن ابی طالب که در آن زمان، نوجوانی بیش نبود و بیعت با پیامبر(ص):

امام علی(ع): من یار و یاور تو خواهم بود، ای رسول خدا
درخواست سه باره پیامبر و سکوت هر باره همه مهمانان و اعلام آمادگی و وفاداری قاطعانه علی(ع)!

گرفتن دست امام علی (ع) توسط پیامبر(ص) و پذیرش بیعت ایشان

دین و زندگی ۲

پیامبر اکرم (ص) : « همانا این، برادر من، وصی من و جانشین من در میان شما خواهد بود.»

(2) نزول آیه ولایت:

نزول آیه توسط فرشته وحی در یکی از روزها، نزدیک ظهر، معرفی ویژگی های ولی و سرپرست مسلمانان: ایمان، اقامه نماز و انفاق در رکوع

حرکت با شتاب پیامبر(ص) به سوی مسجد در حال خواندن آیه و آگاه کردن مردم از آن، جستجو به دنبال یافتن فرد صدقه دهنده و معرفی حضرت علی(ع) توسط فقیری که انگشتی در دست داشت.

با خبر شدن (مورد اخبار قرار گرفتن) مردم از محتوای آیه و تکبیر گفتن ایشان (= تبریک گفتن) و ستایش و سپاس خداوند توسط پیامبر(ص)!

هدف از نزول این آیه در چنین شرایطی: مردم با چشم ببینند و از زبان پیامبر بشنوند تا = امکان مخفی کردن (کتمان) آن نباشد.

[سوره مائده، آیه 55]

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ : همانا ولی شما خداوند و رسول اوست و مؤمنانی که نماز را بر پا می دارند و در حال رکوع، زکات می دهند.